

[Rahbæk Møller]

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om påligning af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven). (Ændring af begrebet »skattepligtig indkomst« i lovens § 15).

(Lovforslag nr. L 109).

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler det til tingets velvillige behandling.

Rahbæk Møller (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af skattekontrolloven. (Ligningskommissionens tilvejebringelse af oplysninger fra banker og sparekasser m.fl.).

(Lovforslag nr. L 110).

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler det til tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Anden behandling af lovforslag nr. L 39:

Forslag til lov om ændring af lov om socialindkomst og af lovene om folke-, invalide- og enkepension. (Ændring af regler om beregning af formuetillæg og ejerboligfradrag).

(Fremsat 27/10 82. Første behandling 4/11 82. Betænkning 18/1 83).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1-5

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbe-

handling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Forespørgsel nr. F 9:

Forespørgsel til justitsministeren:

»Vil regeringen tilsikre en enklere og mere menneskelig administration af adoptionsansøgninger?«

Af Lis Møller (KF), Povl Brøndsted (V), Askjær Jørgensen (FP), Birgith Mogensen (CD), Bernhard Baunsgaard (RV) og Inge Krogh (KrF).

(Forespørgslen anmeldt 7/12 82. Fremme af forespørgslen vedtaget 10/12 82).

Begrundelse

Lis Møller (KF):

Nogle mennesker er i den lykkelige situation, at de selv kan afgøre, om de vil have børn eller ej, men der findes mennesker, der bestemmer sig for, at de gerne vil have børn, men så er de ikke i stand til at få biologiske børn og søger derfor at adoptere. I sådanne tilfælde bliver det et samråd, hvis medlemmer aldrig har talt med eller truffet adoptionsansøgerne, der afgør, om familien skal have et barn. Det har vist sig i utallige tilfælde, at dette at få et barn, som andre har bestemt at man må få, er en lang og opslidende affære.

De nuværende regler for godkendelse af adoptivforældre blev indført i 1976 og indebærer en væsentlig stramning i forhold til tidligere gældende regler.

Inden man kan adoptere, skal ens egnethed som forældre vurderes og godkendes af det offentlige, og det mener jeg er nødvendigt og rigtigt, fordi det er barnet, det drejer sig om, det er det altoverskyggende. Men vordende adoptivforældre skal ikke, som det ind imellem sker, behandles, som om det er en forbrydelse at ville adoptere et barn. Det er urimeligt, at de skal føle sig som trukket igennem et tredjegradsforhør.

Der findes samrådsmedlemmer – de har selv givet udtryk for det – som er imod adoption af udenlandske børn. Hvis det også er den gængse opfattelse her i folketinget, synes jeg, man skal sige det højt og tydeligt